

Bordal Nagy László emlékezetére

*Csak a harang némul szépen:
füst-toronyban se egészen!*

*

*Sarjadj versem, jégrögöt szaggass,
a tél infarktusan ha győzől,
mentve leszen a rügyező szándék,
porral a szél össze nem öröl...*

*Gerle-udvarlás ablakot pendít,
inak feszülnek s fényzólamokkal
ékesül a kék kontyú erdő
— pincénk fenekén érik a bordal —*

*A jégrögök mégse szakadnak;
N. L. csördít a hó alól:
bűnös, aki nem jól rabol
— fölkaromkodik Cédrus-gyökérből,
csördít a Hóhajú Lovas,
földülja a díszlet-csicsergést,
fejével zúzza a fény-tolvaj lombot,
s ócska templomon az ablakokat...*

*Sarjadó versem táncot dobbant,
talpam alá vesszőzött dallam
sötétül, ballada-irammal
kések villannak újboromban — —*

*

*Csak a harang némul szépen:
füst-toronyban is fehéren!*